

ΘΕΜΑΤΑ ΣΤΟΝ «ΓΡΑΜΜΙΚΟ ΚΑΙ ΜΗ ΓΡΑΜΜΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟ»

Προσοχή: Οι απαντήσεις οφείλουν να είναι πλήρως αιτιολογημένες σύμφωνα με τη θεωρία, με σαφή επίκληση και απόδειξη των υποθέσεων κάθε θεωρήματος του οποίου γίνεται χρήση. Η «στεγνή» εύρεση σημείων ΚΚΤ, εκτός από το ότι μπορεί να μην οδηγεί στη λύση, δεν συνιστά απάντηση στα ερωτήματα.

* * *

ΘΕΜΑ Α (6/2015): Εξετάζεται το πρόβλημα: Για $0 < k_1 < k_2 < k_3 < \dots < k_n$ να

$$\max(1 + x_1)^{k_1} (1 + x_2)^{k_2} (1 + x_3)^{k_3} \dots (1 + x_n)^{k_n}$$

$$\text{κ.α.} \quad \sum_{i=1}^n x_i = 1$$

$$x_i \geq 0, \quad i = 1, 2, \dots, n$$

(α) Να λυθεί το πρόβλημα αυτό για $n = 3, k_1 = 1, k_2 = 2, k_3 = 3$.

(β) Να γενικευτεί η λύση του (α) για αυθαίρετα $0 < k_1 < k_2 < k_3$.

(γ) Να γενικευτεί η λύση του (β) για το αρχικό πρόβλημα (αυθαίρετα $0 < k_1 < k_2 < k_3 < \dots < k_n$).

ΘΕΜΑ Β (9/2011): Έστω D διαγώνιος $n \times n$ πίνακας με γνωστές θετικές ιδιοτιμές και επίσης $c_i, i = 1, \dots, n$ γνωστοί πραγματικοί αριθμοί. Ζητείται να λυθεί το πρόβλημα:

$$\min \frac{1}{2} x^T D x$$

$$\text{κα} \quad \sum_{i=1}^n c_i x_i \geq 1$$

$$x_i \geq 0, \quad i = 1, 2, \dots, n$$

ΘΕΜΑ Γ (9/2011): Εάν $k > 0, k$ γνωστός ακέραιος, να λυθεί το πρόβλημα:

$$\min \sum_{i=1}^n \frac{1}{x_i^k}$$

$$\text{κ.α.} \quad \sum_{i=1}^n x_i \leq 1$$

$$x_i \geq 0, \quad i = 1, 2, \dots, n$$

ΘΕΜΑ Δ (9/2011): Εάν $c_i, i = 1, \dots, n$, είναι γνωστοί θετικοί πραγματικοί αριθμοί, να λυθεί το πρόβλημα

$$\min \sum_{i=1}^n x_i$$

$$\text{κ.α.} \quad \sum_{i=1}^n \frac{x_i^2}{c_i^2} \leq 1$$

ΘΕΜΑ Ε (6/2011): (Πρόβλημα σύνθεσης χαρτοφυλακίου του Markowitz). Μία αγορά διαθέτει n αξίες (π.χ. μετοχές, ομόλογα, εμπορεύματα, κ.λπ.) των οποίων η απόδοση $r_i, i = 1, \dots, n$, είναι τυχαία μεταβλητή με μέσο $u_i, i = 1, \dots, n$, και διασπορά $\sigma_i^2, i = 1, \dots, n$. Ως «χαρτοφυλάκιο» ορίζεται ένα διάνυσμα $x = (x_1, x_2, \dots, x_n)$ με $\sum_{i=1}^n x_i = 1$. Η ερμηνεία είναι ότι διαθέτουμε κεφάλαιο 1 και

επενδύουμε στην αξία i μέρος (ποσοστό) x_i του κεφαλαίου μας. Επιδίωξή μας είναι για δοσμένη αναμενόμενη απόδοση, να ελαχιστοποιήσουμε τον «κίνδυνο», δηλαδή τη διασπορά, του χαρτοφυλακίου μας. Υπάρχουν δύο προσεγγίσεις:

Προσέγγιση Α: $x_i \in \mathbb{R}$. Λέμε ότι τότε επιτρέπονται «ανοιχτές πωλήσεις» (short selling).

Προσέγγιση Β: $x_i \geq 0$. Λέμε ότι τότε ΔΕΝ επιτρέπονται «ανοιχτές πωλήσεις».

Η απόδοση του χαρτοφυλακίου θα δίνεται από την τυχαία μεταβλητή $r := \sum_{i=1}^n x_i r_i$. Προφανώς, η μέση τιμή της απόδοσης, έστω u , θα δίνεται από την $u = E[r] = \sum_{i=1}^n x_i u_i$ ενώ η διασπορά της θα δίνεται από τον τύπο $Var(r) = Var(\sum_{i=1}^n x_i r_i) = \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n x_i x_j \sigma_{ij}$, όπου θέσαμε $\sigma_{ij} = Cov(r_i, r_j)$ και όπου προφανώς $\sigma_{ii} = Cov(r_i, r_i) = Var(r_i) = \sigma_i^2$. Στόχος του διαχειριστή του χαρτοφυλακίου είναι, ανάμεσα σε όλα τα χαρτοφυλάκια που έχουν κάποια επιθυμητή αναμενόμενη απόδοση u , να βρεθεί το χαρτοφυλάκιο x με την ελάχιστη διασπορά, δεδομένου ότι τη διασπορά την αντιλαμβανόμαστε ως «κίνδυνο», τον οποίο εύλογα επιθυμούμε να ελαχιστοποιήσουμε. Παρατηρούμε ότι αν Σ είναι ο πίνακας των συνδιακυμάνσεων της r , δηλαδή αν $(\Sigma)_{ij} = \sigma_{ij}$, τότε $Var(r) = x^T \Sigma x$. Από τις πιθανότητες γνωρίζουμε ότι ο Σ είναι (συμμετρικός) θετικά ημιορισμένος πίνακας. Επομένως, ανάλογα με την προσέγγιση, επιθυμούμε να επιλύσουμε το εξής πρόβλημα μαθηματικού προγραμματισμού:

$$\begin{aligned} \text{Προσέγγιση Α:} \quad & \min \frac{1}{2} x^T \Sigma x \\ & \text{κα} \quad \sum_{i=1}^n x_i u_i = u_0 \\ & \quad \quad \sum_{i=1}^n x_i = 1 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{Προσέγγιση Β:} \quad & \min \frac{1}{2} x^T \Sigma x \\ & \text{κα} \quad \sum_{i=1}^n x_i u_i = u_0 \\ & \quad \quad \sum_{i=1}^n x_i = 1 \\ & \quad \quad x_i \geq 0, \quad i = 1, 2, \dots, n \end{aligned}$$

(α) Να αιτιολογηθεί ότι τα σημεία KKT επιλύουν και τα δύο προβλήματα και να δοθούν οι συνθήκες KKT για αυτά.

(β) Αν η κατανομή πιθανότητας της r είναι μη εκφυλισμένη, τότε ο πίνακας Σ είναι θετικά ορισμένος. Για την περίπτωση αυτή να δοθεί τύπος που επιλύει το πρόβλημα (Α) συναρτήσει των πολλαπλασιαστών Lagrange και στη συνέχεια να εξηγηθεί πώς θα υπολογιστούν αυτοί (υπόδ: Να χρησιμοποιηθούν πίνακες—ο τύπος που προκύπτει είναι κομψός)

(γ) Να λυθεί το (Α) αν $n = 3$, $u_i = i$, $\sigma_i^2 = 1$, $i = 1, \dots, 3$, και $\sigma_{ij} = 0$ αν $i \neq j$.

(δ) Στο (γ) παραπάνω έστω ότι $u_0 = 3$. Να δειχθεί ότι τότε η $x = (0,0,1)$ αποτελεί λύση για το (B). Ποιος ο κίνδυνος τότε; Αν επιτραπούν ανοιχτές πωλήσεις (περ. (A)) θα υπάρξει μείωση ή αύξηση του κινδύνου τότε;

ΘΕΜΑ ΣΤ (6/2011): Έστω ο ημίχωρος $H^+ := \{x | x \in \mathbb{R}^n \text{ τ. ω. } c^T x \geq 0\}$ και έστω $a \in \mathbb{R}^n$ με $a \notin H^+$. Να βρεθεί το σημείο του H^+ που είναι πλησιέστερο στο a .

ΘΕΜΑ Ζ (6/2011): Έστω $f(x) := x_1^2 - kx_1x_2 + x_2^2$, $k \in \mathbb{R}$. Για τις τιμές του k για τις οποίες η f είναι γνησίως κυρτή, να λυθεί το πρόβλημα

$$\min f(x)$$

$$\text{κα } 0 \leq x_2 \leq \ln x_1$$

ΘΕΜΑ Η (6/2011): Ένα ηλεκτρονικό σύστημα αποτελείται από n όμοια εξαρτήματα συνδεδεμένα εν σειρά. Η αξιοπιστία, δηλαδή η πιθανότητα να λειτουργεί, του i -εξαρτήματος εξαρτάται από τα χρήματα που στοίχισε η κατασκευή του, και δίνεται από τον τύπο $P(x_i) = 1 - e^{-\alpha x_i}$, όπου $\alpha > 0$ και $x_i > 0$ τα χρήματα που στοίχισε. Αν υποθέσουμε ότι τα ενδεχόμενα να λειτουργούν τα εξαρτήματα είναι στοχαστικά ανεξάρτητα, τότε η αξιοπιστία του συστήματος θα είναι το γινόμενο των αξιοπιστιών των εξαρτημάτων. Να διατυπωθεί και να επιλυθεί το πρόβλημα μεγιστοποίησης της αξιοπιστίας του συστήματος εάν διαθέτουμε ποσότητα $k > 0$ χρημάτων.